

The Torah Hashkafah of Dealing with People with Alternative Lifestyles

Show# 170 | May 12th 2018

Dovid Lichtenstein

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ד סימן קטו

תשובה לנכשל במשכב זכור ר"ל- והנה ראשית הידיעה דחומר האיסור דסקילה וכרת וגם שנקרא תועבה והוא מחטאים המגונים ביותר ואף בני נח נצטוו ע"ז הוא כח גדול לעמוד כנגד היצר הרע, ושנית שהוא דבר שלא מובן שיהיה ע"ז ענין תאוה דבבריאת האדם בעצם ליכא תאוה מצד טבעו להתאוות למשכב זכור וכו', שלעבירה זו דמשכב זכור הרי ליכא כלל תאוה מצד הטבע שבראתי שיהיה להם תאוה למשכב הנשים דבלא תאוה לא היה אפשר לקיום ישוב העולם כדאיתא בגמ' בשני מקומות ביומא דף ס"ט ע"ב ובסנהדרין דף ס"ד ע"א, ולא אפשר שיהיה פלגא שיהיה לו תאוה לאשה המותרת ולא יהיה לו תאוה לעריות כמו שאיתא שם שפלגא מרקיעא לא יהבי ע"י תפלה שהוא מהטעם שלא נברא בתחלת הבריאה פלגא, אבל למשכב זכור ליכא שום תאוה מצד הבריאה וכל התאוה לזה הוא רק תועה מהטבע לדרך אחר אשר גם רשעים בעלי תאוה שלא נמנעין מצד חטא ועון אין הולכין לשם שיצר הרע זה אינו אלא מחמת שהוא דבר אסור שהוא כמו להכעיס ח"ו וכו'.

עכ"פ תאוה למשכב זכור הוא נגד עצם התאוה וגם רשעים אין להם תאוה לזה בעצם אלא שכל התאוה הוא רק מחמת שהוא דבר אסור והיצה"ר מסיתו להמרות נגד רצון הקדוש ברוך הוא וידיעה זו הוא חזוק גדול נגד יצה"ר שכבר נצחתו שאתה מאמין בהקב"ה ובכל הי"ג עיקרים ובכל התורה שבזה תנצחנה על מה שמסיתך להמרותו ולהכעיסו, וקרא מפורש בהאזינו בתועבות יכעיסוהו ופרש"י כגון משכב זכור שזה קרא הכתוב שהוא להכעיס.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פז עמוד א

דתינא: שלשה דברים עשה משה מדעתו והסכים הקדוש ברוך הוא עמו: הוסיף יום אחד מדעתו, ופירש מן

האשה, ושבר את הלוחות וכו'. שבר את הלוחות. מאי דריש? אמר: ומה פסח שהוא אחד מתרי"ג מצות, אמרה תורה וכל בן נכר לא יאכל בו, התורה כולה כאן, וישראל משומדים - על אחת כמה וכמה! ומנלן דהסכים הקדוש ברוך הוא על ידו - שנאמר אשר שברת ואמר ריש לקיש: יישר כחך ששיברת.

תלמוד בבלי מסכת תמורה דף יד עמוד ב

דרש ר' יהודה בר נחמני מתורגמניה דר"ל: כתוב אחד אומר כתוב לך את הדברים האלה, וכתוב אחד אומר כי על פי הדברים האלה, לומר לך דברים שעל פה - אי אתה רשאי לאומרן בכתב, ושכתב - אי אתה רשאי לאומרן על פה. ותנא דבי רבי ישמעאל: כתוב לך את הדברים האלה - אלה אתה כותב, אבל אין אתה כותב הלכות! אמרי: דלמא מילתא חדתא שאני; דהא רבי יוחנן ור"ל מעייני בסיפרא דאגדתא בשבתא, ודרשי הכי: עת לעשות לה' הפרו תורתך, אמרי: מוטב תיעקר תורה, ואל תשתכח תורה מישראל.

רש"י מסכת בבא מציעא דף לג עמוד א

ואינה מדה - שהמשנה ותלמוד יפים ממנה, מפני שתליון בגירסא ומשתכחים, שבימיהם לא היה גמרא בכתב, וגם לא היה ניתן לכתוב, אלא לפי שנתמעטו הלבבות התחילו דורות [אחרונים] לכתבו.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד עמוד א

והתקינו שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם, שנאמר: והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים: ה' עמכם, ויאמרו לו: יברכך ה'; ואומר: ה' עמך גבור החיל; ואומר: אל תבוז כי זקנה אמך; ואומר: עת לעשות לה' הפרו תורתך. רבי נתן אומר: הפרו תורתך משום עת לעשות לה'.

שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ב סימן קטז

הנה בדבר ת"ח הרוצים להתעסק בתורה ולהחכים בה בידיעת התורה בכמותה ואיכותה ונהנים לפרנסתם ממה שנוטלים פרס בכוללים וכן הרבנים הנוטלים פרס והמלמדים עם תלמידים וראשי הישיבות הנוטלים פרס לפרנסתם אם שפיר עבדי או שיש מה להרהר אחר זה ויהיה מדת חסידות שלא להתפרנס מזה אלא ממעשה ידיו. הנה ודאי שפיר עבדי דכן איפסק ברמ"א יו"ד סימן רמ"ו סעיף כ"א שאפילו בריא מותר ומותר לחכם ולתלמידיו לקבל הספקות מן הנותנים כדי להחזיק ידי לומדי תורה שע"ז יכולין לעסוק בתורה בריוח. והש"ך סק"כ הביא אף מהכ"מ שפסק כן אפילו אם נימא שאין כן דעת הרמב"ם משום שכל חכמי ישראל קודם זמן רבנו ואחריו נוהגין ליטול שכרם מהצבור, ואף אם לדינא הלכה כרמב"ם הסכימו כן חכמי הדורות משום עת לעשות לה' הפרו תורתך שאילו לא היה פרנסת הלומדים והמלמדים מצויה לא היו יכולין לטרוח בתורה כראוי והיתה התורה משתכחת מישראל ובהיותה מצויה יוכלו לעסוק ויגדיל תורה ויאדיר והוא לשון הכ"מ בפ"ג מת"ת ה"י בסופו.

Question of the week

בית הלוי עניינים שונים

[בענין שומע כעונה בבר"כ]

מה שאמר חכם אחד בברכות כהנים דכהן אחד יכול לומר ברכת כהנים ושאר הכהנים ישמעו ושומע כעונה. הנה אם היה מקום לומר כן בודאי דהיינו מרויחין בזה לפרש לשון המשנה במסכת מגילה (דף כ"ד) המפטיר בנביא כו' והוא פורס על שמע והוא נושא את כפיו, דלא ידענו פירושה של המשנה בפשיטות דהא כל כהן נושא כפיו, ולפ"ז ניחא דהוא יאמר הפסוקים להוציא שארי הכהנים. אמנם עיקר הדבר לא נהירא כלל דשומע כעונה שייך רק בדבר דאין צריך בו אלא אמירה לחודא, אבל ברכות כהנים דצריך קול רם כאדם האומר לחבירו וכמו דנפקא לן בסוטה (דף ל"ח) מקרא דאמור להם ובזה לא שייך שומע כעונה דהרי ענייתו של הכהן השומע הרי אינו נשמע להעם השומעים ולא עדיף הך כהן השומע מאם היה אומר מפורש בפה רק בלחש דלא יצא. ועיין במג"א א"ס' קכ"ח ס"ק י"ז שכתב בשם מהרי"ט דאין כהן אחד מברך והאחרים יענו אמן מפני הטירוף, וזה לא קאי רק על הברכה שמקודם דבה מהני שומע אבל הפסוקים ודאי נראה דלא מהני:

חזון איש אורח חיים סימן כט ס"ק ג

ג) וכיון שענין שומע כעונה הוא התאחדות השומע והמשמיע זה צדיצור וזה צשמיעה עד שמתחם גם צדיצור למלות השומע, לכן, אף צמלות שאינו יולא צדיצור כל דהו אלא שצריך חנאים צדיצורו, מ"מ יולא צשמיעה, כמו, למ"ד לא צשמיע לאזניו לא יולא, ומכל מקום יולא צשמיעה, ואם צשמיעה היחה נחשבת כאחד.

ממנו דיבור, אכתי הוי כדיבור בלחש שלא השמיע לאזנו, אלא שדיבור המשמיע מהני נ"י לדידי, וכן כששומע מגינה, שאם היחא השמיעה כדיבור, אכתי הוי קראה על פה, ולא ילא, אלא שכל קריאת המשמיע הוי כדידי, ונראה, דזכו שנסתפקו צהו, פסחים ל"ט ז', ד"ה לא יפחות, שיחא לריך כוס לכל השומעים, דה"ע דהוי דשומע כמדבר מ"מ לא הוי על הכוס, ומיהו למאי דקו"ל שא"ל כוס לכל אחד, ע"כ ה"ע דדיבור המשמיע הנשלב בכל תנאי המלוא, כדידי דמיא, וכן ראינו צ"ח שו"ת בית שלמה סי' י"ז עיי"ש, ולפי האמור יש לעיין צמ"כ צ"ח להגרי"ד ז"ל הגא"ד דריסק, שאין דין שומע כעונה בצרכת כהנים משום דלריך קול רס, ולפי האמור כיון שנשלמו תנאי הדיבור צמ"מ סגי ל"י לשומע, ונראה דצרכת הכהנים עיקרה, הדיבור, שהוא שוב בגדרו בין בקול נמוך ובין בקול רס, וכשהוא בקול רס אינו אלא כמוסיף עליו תנאי שהוא חוץ ממנו כתנאי הכוס והמגילה ול"ע, [בקלרה], כיון דכל שומע, גם הדיבור של המשמיע הוא לעולם הנשאו של המלוא, עד שיתכן להגדירה בתנאים מיוחדים, כמו שתיב מתוך הכתב ועל הכוס וכיו"ב, שפיר יתכן זה גם תנאי של קול רס, ומנ"ל שוב לחדש שלא יהא צזה דין שומע כעונה] ולפי פי זה צהו"ס פסחים, נראה שאם שנים מצרכים על כוס אחד, ודאי לא קיימו מלות על הכוס, וה"ע או שאין יכול ללאת כשהכוס ביד חברו, או שאין שנים מצרכין על כוס אחד, וכ"מ בשו"ת רע"א סי' ז' ועי' צ"ח מ"ב סי' רע"א צבה"ל.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תפט סעיף א

ומצוה על כל אחד לספור לעצמו. ובמשנה ברורה שם ס"ק ה דכתיב וספרתם לכם משמע שהמצוה חל על כל יחיד ויחיד והנה משמע מזה דבספירה אינו כמו בשאר מצות התלוי באמירה לענין קידוש והבדלה וכיו"ב דאם שמע לחבירו ונתכוין לצאת דיוצא בזה משום דשומע כעונה והכא גילתה התורה דלא יצא כל כמה דלא ספר בעצמו.

קצות החושן סימן שפב ס"ק ב

נראה לפי מ"ש בתוס' רי"ד בפרק האיש מקדש (קידושין מב, ב ד"ה שאני) וז"ל, יש מקשים א"כ לכל דבר מצוה יועיל השליח ויאמר אדם לחבירו שב בסוכה עברי הנח תפילין עברי, ולא מלתא היא שהמצוה שחייבו המקום לעשות בגופו היאך יפטור הוא ע"י שלוחו והוא לא יעשה כלום, בודאי בקידושין ובגירושין מהני כי הוא המגרש ולא השליח, שכותב בגט אנא פלוני פטרית פלונית, וכן נמי האשה למי היא מקודשת כי אם לו והיא אשתו, וכן בפסח הוא אוכלו ועל שמו ישחט ויזרק הדם, אבל בסוכה ה"נ יכול לומר לשלוחו עשה לי סוכה והוא יושב בה, אבל אם ישב בה חבירו לא קיים הוא כלום, וכן לולב וכן ציצית וכל המצות עכ"ל.

Selected emails from our listeners

Comments on the show

Hi,

Thanks for your recent show which I very much enjoyed, as always!

The very unfortunate fellow you speak about sounds pretty much similar to a mamzer who also basically has to live a celibate life because of no fault of his own. Is there no Rishon or Meforash who explains and sheds light on this phenomenon?

Thank you.

Yaakov M. Berger

Two thoughts:

Would it be feasible or make sense to see if there is a genetic thing that causes gay and lesbian tendencies and try to get rid of that similar to other genetic testing?!?

Also, if there is a percent of lesbian women and gay men who want to be Shomer Halacha we can create Shidduchim between them and they will be good friends able to Halachically have a family in a somewhat normal setting even if neither enjoy formal marital relations?!?

Yitzi Mendlowitz.

Just wanted to say Yasher Koach for your continued hard work. The show is a hit. Kain Yirbu!

Avi Goldenberg

Dear Rabbi Lichtenstein,

Thank you so much for your podcasts, I really enjoy listening and learning from them. They brighten my workday by allowing me to step into a virtual Beis Midrash while continuing my work responsibilities in a secular environment.

I would like to respond to a point you made to Rabbi Levin in this past week's episode. Rabbi Levin suggested that the unfortunate individual faced with the challenge of SSA who earnestly wants to avoid Issurim could opt for chemical castration. You responded that following that line, a Baal Lashon Hora should have his tongue cut out.

Laniyas Daati, there is a clear distinction. Speech can be used for both good and bad, and a Baal Lashon Hora has the ability to, and typically does, use his tongue for davening and learning in addition to using it for Devarim Assurim. However, in the case discussed, where the individual has zero attraction to the opposite gender, the sole purpose of his sex drive is for Devarim Assurim.

A second distinction is that there are forms of chemical castration that are not permanent, and must be maintained with ongoing shots, whereas cutting off a limb is irreversible.

Additionally, perhaps you could say that the tongue is a tangible limb that is Assur to maim, whereas shots to reduce libido are more similar to a woman taking birth-control pills that in many instances are allowed by Halacha.

To be clear, I am not taking side, I am only commenting that this particular comment was not up to your usual level of logical probity. I agree with your conclusions, and will even bring support to your position on the single point of contention between you and Rabbi Levin.

When there was a terrible tsunami in Indonesia in 2004, I heard directly from R' Matisyahu Shlit"a that the Ribono shel Olam sends these disasters to the world in order for us to take notice and recognize His power. However we don't have Neviim and we

don't know specifically what the message might be for the public, and so everyone should search within himself for the areas he needs to improve.

With regard to your point about Tznius for men, I would like to ask you if you would agree to raise the point in public about a new trend that Frum boys (and men) are now dressing in extremely tight pants. I have discussed it with two of my Rabbonim and both felt this was a new breach of Tznius that we have not seen before (at least in recent times).

Thank you again for providing this public service,

Yehuda Davis

Shalom Rabbi Lichtenstein

First I want to tell you thank you very much for this discussion (latest episode regarding homosexuality in Yiddishkeit). I have never listened to your show before now, but my brother has mentioned it on a few occasions and when I saw the headline this week I felt the need to listen. As I'm sure is the case with many people today, I have a good friend - a boy who was a Ben Bayais by us when we lived in Eretz Yisroel - who came out publicly as gay years ago and ultimately ended up marrying a Frum gay man who had divorced from his wife. We've fallen out of touch but we are very close with his whole family and they have been literally torn apart by this issue. So needless to say I listened to this whole episode with great interest in hearing about how some of the real difficult issues are dealt with.

The first half of the show with the Rav from London was exceptionally interesting to me and I was hoping it would be a good show for our friends to listen to. It may be, but I have to tell you where I'm struggling. You mentioned two very different stories during the first half of the episode. The story regarding the Bochor from EY was very distressing but I was happy to hear people who are able to open their hearts and sympathize and help guide someone who is thrust into such a difficult like circumstance. The other story - regarding the openly gay Cohen, to me was presented unfairly. I don't even think it was done on purpose by either yourself or the Rav,

however there was no distinction made between someone like that Bochur who is 100% committed to Yiddishkeit and is addressing his situation with the appropriate mindset, and someone who is "openly gay". Granted you did not elaborate on what that meant with regards to that particular Cohen, but that is exactly the point - I think the audience needed to hear very clearly from you and the Rav, that while an Avaryon because of his Tayvos, is so different from someone who flaunts or publicizes Aveiros in public. I am not even referring to "advocates", I am referring to someone who - even without pushing others to agree with him - nonetheless does not treat his actions as a sin. We all sin, and I agree that it's totally unfair to treat a person who gives in to his Yetzer for one Tayvoh over another. However, someone who does not treat an Aveirah as a sin at all, but rather as just a fact of life - "I'm gay and that's ok" - is a much more delicate and difficult topic and one that I was hoping you would delve into.

Additionally, I think, that while you were mostly respectful with your second guest, and I appreciate the attempt at hearing "all sides", I am fearful that what it came across sounding like was that you were presenting two different approaches to the issue in a very generally way, when in reality, don't you agree that such a sensitive issue needs an individual approach? Maybe for someone with great Yiras Shamayim it would be advisable to try and decrease his Tayvos through medication? Maybe for some openly gay people it isn't right to give them full Kavod in a Beis Tefillah? I'm not advocating any "position", but I also don't think these ideas should be brushed aside and thrown out as if they aren't going to be correct in any circumstance.

So please allow me to tell you why I am nervous about letting this family listen to this episode, (and I want to assure you that I mean this in no other way other than to be constructive criticism because the truth is I hope you do another episode on this difficult topic and I am looking forward to hearing much more of your podcast).

First, I feel like for a family that isn't a part of the yeshiva world (more modern or in my case a family that was traditional conservative and then because of some of the children moved over to being observant Jews) they might listen to this episode and the contrast between the two speakers and CHV"S think that somehow the more blackhat / Yeshiva community has uninformed or wrong views on the matter - or that they can't

trust a Rav to speak with them on the issues etc. It's not that anything was done or said to promote that, I just think it's a little bit the way the episode ended up sounding.

Second, I think that it's possible that someone listening to this might come away thinking that it's perfectly ok to be gay and even live a gay lifestyle as long as you aren't advocating for other to do so (so for example, marriage was not discussed in the episode and I wonder whether they would distinguish that from someone who privately struggles with the issue. Indeed I would be interested to know what you or the Rav from London feel about the issue of someone who chooses to "marry" their partner).

Please continue this discussion and once again thanks so much for this.

Respectfully,

Duvie Zomick

Selected audio from our listeners

Questions of the week- Answers

Answers to the question 1 *click here*

Answers to the question 2 *click here*

Answers to the question 3 *click here*

Answers to the question 4 *click here*

Answers to the question 5 *click here*

Comment on the question *click here*

Comments on the show

Comments on the show **1** *click here*

Comments on the show **2** *click here*

Comments on the show **3** *click here*

Comments on the show **4** *click here*

Comments on the show **5** *click here*

Comments on the show **6** *click here*

Comments on the show **7** *click here*

Comments on the show **8** *click here*

Comments on the show **9** *click here*

Comments on the show **10** *click here*

Comments on the show **11** *click here click here*

Comments on the show **12** *click here*

Comments on the show **13** *click here*

Comments on the show **14** *click here*

Comments on the show **15** *click here*

Comments on the show **16** *click here*

Comments on the show **17** *click here*

Comments on the show **18** *click here*

Comments on the show **19** *click here*

Comments on the show **20** *click here*

Comments on the show 21 *[click here](#)*

Comments on the show 22 *[click here](#)*

Comments on the show 23 *[click here](#)*

Comments on the show 24 *[click here](#)*

Comments on the show 25 *[click here](#)*

Comments on the show 26 *[click here](#)*

Comments on the show 27 *[click here](#)*

Rabbi Rapaport

תוספות מסכת סנהדרין דף ט עמוד ב

לרצונו רשע הוא - ואף על גב דרבא בעי רשע דחמס בפרק זה בורר (לקמן דף כז.) האי כמו רשע דחמס הוא דומיא דאוכל נבילות לתיאבון כיון שעובר להנאתו על דעת קונו כמו כן היה עושה בשביל הנאת ממון ומעיד שקר והא דאמר התם (דף כו:) החשוד על העריות כשר לעדות פירש בקונטרס לאו דאיכא סהדי שבא על הערוה אלא שהוא גס בעריות ומתייחד עמהן והאי דקאמר ארבעים בכתפיה וכשר היינו משום דמלקין על ייחוד כל העריות חוץ מאשת איש דמלקין על לא טובה השמועה, אי נמי התם כשר משום דיצרו תוקפו כ"כ וחשוב כאנוס אבל ארביעה אין יצרו תוקפו כ"כ א"נ ה"נ יצרו תוקפו וכשר לעדות אחרת ולא ארביעה דחשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו וכו'.

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף נא עמוד א

א"ל בר קפרא לרבי: מאי תועבה? כל דא"ל רבי דהכין הוא תועבה, פרכה בר קפרא. א"ל: פרשיה את, א"ל: תיתי דביתכי תירמי לי נטלא, אתת רמיא ליה. א"ל לר': קום רקוד לי דאימר לך, הכי אמר רחמנא: תועבה - תועה אתה בה.

מהרש"א חידושי אגדות מסכת נדרים דף נא עמוד א

מאי תועבה כו'. בכמה עבירות כתיב בתורה לשון תועבה אלא דה"ק דבכל עריות שנאמרו בתורה לא כתיב תועבה אלא במשכב זכור בין באזהרת' בפ' אחרי ובין במיתה בפרשת קדושים לומר לך במשכב זכור תועה אתה בה.

רבי יהודה החסיד עה"ת פרשת קדושים

ו ז

(13) אשר ישכב את זכר משכבי אשה. אומר מ"א¹³ מה שאסרה תורה לשכב את זכר ושלא לרבע את הבהמה הכל בעבור שישאו נשים ויקיימו

פריה זרביה¹⁴, אע"פ שאילו איסור סקילה וזה רק עשה התורה הוצרכה לעשות סייג גדול. (מ, ק, וט, מושב זקנים¹⁵)

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק טו

הלכה א

ששה דברים מונעין נשיאת כפים: הלשון, והמומין, והעבירה, והשנים, והיין, וטומאת הידים, הלשון כיצד העלגים שאין מוציאין את האותיות כתיקונן כגון שקורין לאלפי"ן עייני"ן ולעייני"ן אלפי"ן או לשבולת סבולת וכיוצא בהן אין נושאים את כפיהן, וכך כבדי פה וכבדי לשון שאין דבריהם נכרים לכל אין נושאים את כפיהן.

הלכה ג

העבירה כיצד כהן שהרג את הנפש אף על פי שעשה תשובה לא ישא את כפיו שנאמר ידיכם דמים מלאו וכתוב ובפרשכם כפיכם וגו', וכהן שעבד כוכבים בין באונס בין בשגגה אף על פי שעשה תשובה אינו נושא את כפיו לעולם שנאמר אך לא יעלו כהני הבמות וגו', וברכה כעבודה היא שנאמר ב לשרתו ולברך בשמו, וכן כהן שהמיר לעכו"ם ג אף על פי שחזר בו אינו נושא את כפיו לעולם, ושאר העבירות אין מונעין.

הלכה ו

כהן שלא היה לו דבר מכל אלו הדברים המונעין נשיאת כפים אף ע"פ שאינו חכם ואינו מדקדק ה במצות או שהיו הבריות מרננים אחריו או שלא היה משאו ומתנו בצדק הרי זה נושא את כפיו ואין מונעין אותו, לפי שזו מצות עשה על כל כהן וכהן שראוי לנשיאת כפים ואין אומרים לאדם רשע הוסף רשע והמנע מן המצות.

הלכה ז

ואל תתמה ותאמר ומה תועיל ברכת הדיוט זה, שאין קבול הברכה תלוי בכהנים אלא בהקדוש ברוך הוא שנאמר ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, הכהנים עושים מצותן שנצטוו בה והקב"ה ברחמיו מברך את ישראל כחפצו.

שולחן ערוך אורח חיים סימן נה סעיף יא

עברין שעבר על גזירת הצבור או שעבר עבירה, אם לא נידוהו נמנה למנין עשרה.

משנה ברורה סימן נה ס"ק מו

או שעבר עבירה - כתב הפמ"ג דוקא עבירה שעבר לתיאבון אבל להכעיס אפילו בדבר אחד או שהוא מומר לע"ג או לחלל שבת בפרהסיא דינו כעכו"ם ואינו מצטרף:

רמב"ם הלכות תשובה פרק ב הלכה ט

אין התשובה ולא יוה"כ מכפרין אלא על עבירות שבין אדם למקום כגון וכו' או בעל בעילה אסורה וכיוצא בהן.

ספר מורה הנבוכים חלק ג פרק לד

מה שצריך שתדעו גם כן, שהתורה לא תביט לדבר הזר, ולא תהיה התורה כפי הענין המועט, אבל כל מה שירצה ללמדו מדעת או מדה או מעשה מועיל, אמנם יכוון בו הענינים שהם על הרוב ולא יביט לענין הנמצא מעט ולא להזק שיבא לאחד מבני אדם מפני השעור ההוא וההנהגה ההיא התורייה, כי התורה היא ענין אלהי, ועליך לבחון הענינים הטבעיים אשר התועלות ההם הכוללות הנמצאות בהם יש בכללם, ויתחייב מהם נזקים פרטים כמו שהתבאר מדברינו ודברי זולתנו, ולפי זאת הבחינה גם כן אין לתמוה מהיות כונת התורה לא תשלם בכל איש ואיש, אבל יתחייב בהכרח מציאות אנשים לא תשלימם ההנהגה ההיא התורייה, כי הצורות הטבעיות המיניות לא יתנו כל מה שראוי בכל איש ואיש, כי הכל מאל אחד יתעלה ופעולה אחת וכולם נתנו מרועה אחר, וחלוף זה נמנע, וכבר בארנו (בפרק ט"ו מזה החלק) שלנמנע טבע קיים לא ישתנה לעולם, ולפי זאת הבחינה גם כן אי אפשר שיהיו התורות נתונות לפי עניני האנשים והזמנים המתחלפים, כדמות הרפואה אשר רפואת כל איש מיוחדת לפי מזגו הנמצא בשעתו, אבל צריך שתהיה ההנהגה התורייה מוחלטת כוללת לכל, ואף על פי שהיא ראויה לקצת אנשים ולאחרים אינה ראויה, כי אלו היה לפי האנשים היה נופל ההפסד בכל ונתת דבריך לשיעורים, ומפני זה אין ראוי שיקשרו הענינים המכוונים כונה ראשונה מן התורה לא בזמן ולא במקום, אבל יהיו החקים והמשפטים מוחלטים סתם וכוללים, כמו שאמר יתעלה הקהל חקה אחת לכם, ואמנם יכוון בהם התקנות הכוללות על הרוב כמו שבארנו, ואחר הקדימי אלו ההקדמות אתחיל לבאר מה שכונתי לבארו:

Rabbi Levin

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עה עמוד א

אמר רב יהודה אמר רב: מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשה אחת, והעלה לבו טינא. ובאו ושאלו לרופאים, ואמרו: אין לו תקנה עד שתבעל. אמרו חכמים: ימות, ואל תבעל לו. - תעמוד לפניו ערומה? - ימות ואל תעמוד לפניו ערומה. - תספר עמו מאחורי הגדר? - ימות ולא תספר עמו מאחורי הגדר. פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני. חד אמר: אשת איש היתה, וחד אמר: פנויה היתה. בשלמא למאן דאמר אשת איש היתה - שפיר. אלא למאן דאמר פנויה היתה מאי כולי האי? - רב פפא אמר: משום פגם משפחה. רב אחא בריה דרב איקא אמר: כדי שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות. ולינסבה מינסב! - לא מייטבה דעתיה, כדרבי יצחק, דאמר רבי יצחק: מיום שחרב בית המקדש ניטלה טעם ביאה וניתנה לעוברי עבירה, שנאמר מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם.

תלמוד ירושלמי ברכות פרק ט הלכה ב

אליהו ז"ל שאל לר' נהוריי מפני מה באין זועות לעולם וכו'. אמר ר' אחא בעון משכב זכר. אמר הקדוש ברוך הוא אתה זיעזעתה איברך על דבר שאינו שלך. חייך שאני מזעזע עולמי על אותו האיש.

מדרש תנחומא (בובר) פרשת חקת - הוספה

מעשה היה בר' מתיא בר חרש, שהיה עשיר, וירא שמים, ובעל מדות טובות, ורודף מצוה וצדקה, ומהנה תלמידי חכמים מנכסיו, והיו יתומים ואלמנות מצויין על שלחנו תמיד, וכל ארחותיו ביושר, וכל ימיו עוסק בתורה, כר' מאיר רבו, והיה זיו פניו מבהיק כזוהר השמש, ואמרו עליו שמימיו לא הסתכל באשת איש ולא באשה אחרת, פעם אחת היה יושב ועוסק בתורה, ועבר השטן וראהו ונתקנא בו, אמר אפשר צדיק בלא חטא בעולם, מיד עלה למרום ועמד לפני הקדוש ברוך הוא ואמר רבש"ע מתיא בן חרש מהו לפניך, אמר לו צדיק גמור, אמר תן לי רשות ואנסנו, נתן לו רשות, מיד הלך ומצאו יושב ועוסק בתורה, נדמה לו כאשה יפה שלא היה כיופיה מימות נעמה אחות תובל קין, שטעו בה מלאכי השרת, שנאמר ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה (בראשית ו ב), כיון שראה אותה הפך פניו לאחוריו, חזר השטן והלך כנגד פניו, החזיר פניו לצד אחר והשטן כנגד פניו, כיון שראה שמתהפכת לכל הצדדים, אמר בלבו מתיירא אני שמא ישלוט בי יצר הרע, ומה עשה אותו צדיק, קרא לאחד מתלמידיו שהיה משמשו, ואמר לו בני לך והביא לי אש ומסמרים, כיון שהביאם הבעירם באש, ונעץ אותם בעיניו, וכיון שראה השטן כך, נבהל ונרתת והלך מעליו, ועלה למרום, ואמר רבש"ע כך וכך היה המעשה, מיד קרא הקדוש ברוך הוא לרפאל שר של רפואות, ואמר לו לך ורפא עיני מתיא בן חרש, הלך רפאל המלאך ועמד בו, אמר ר' מתיא מי את, אמר לו אני רפאל המלאך שלוחו של הקדוש ברוך הוא ששלחני לרפאות את עיניך, השיבו איני רוצה מה שהיה היה, חזר רפאל לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לו כך וכך אמר לי מתיא בן חרש, אמר לו הקדוש ברוך הוא לך אמור לו מהיום ואילך אל תירא, אני ערב לך בדבר זה שלא

ישלוט בך יצה"ר כל ימי חיך, כיון ששמע מפי המלאך קבל רפואתו ונתרפא, מכאן אמרו חכמים כל מי שאינו מסתכל באשה אחרת, אין יצה"ר שולט בו, ולעתיד לבא הקדוש ברוך הוא מסיר יצה"ר ממנו, ויתן בקרבנו רוח קדשו, שנאמר והסירותי את לב האבן מבשרכם ואת רוחי אתן בקרבכם (יחזקאל לו כז).

תוספות מסכת סנהדרין דף ט עמוד ב

לרצונו רשע הוא - ואף על גב דרבא בעי רשע דחמס בפרק זה בורר (לקמן דף כז.) האי כמו רשע דחמס הוא דומיא דאוכל נבילות לתיאבון כיון שעובר להנאתו על דעת קונו כמו כן היה עושה בשביל הנאת ממון ומעיד שקר והא דאמר התם (דף כו:) החשוד על העריות כשר לעדות פירש בקונטרס לאו דאיכא סהדי שבא על הערוה אלא שהוא גס בעריות ומתייחד עמהן והאי דקאמר ארבעים בכתפיה וכשר היינו משום דמלקין על ייחוד כל העריות חוץ מאשת איש דמלקין על לא טובה השמועה, **אי נמי התם כשר משום דיצרו תוקפו כ"כ וחשוב כאנוס אבל ארביעה אין יצרו תוקפו כ"כ א"נ ה"נ יצרו תוקפו וכשר לעדות אחרת ולא ארביעה דחשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו וכו'.**